یاد

څه ووایم څه سره تشبیه دې کړمه
ستوری دې وګڼم که لمر جانانه!

که دې سپوږمۍ د څورلسم وګڼم
یا د سپرلي شینکی سحر جانانه!

زه دې نرګس، که دې ګلاب وګڼم
که دې د سپینو واورو غر جانانه!

د تورو بریښ سره تشبیه دې کړمه
که یې څپه د سمندر جانانه!

ستا له ثنا مې قلم پاتې راغی
ته له دې ټولو یې بهتر جانانه!

یاد

ن که مرو که مونږه پایو
ه مووږه وایو

خدایه! بله اسره نشته
ه ځاری، او په دعا یو

و جوړ کړه جنګ ترې لرې
ره خوا ترې کړه بیایو

وري وچې کړه خاونده!
ه سلګیو په ژړا یو

ه یوه سره ګوابښېږي
و مل شه ستا پیدا یو.

۱۳/۷/۱۳۸۰

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما مینه کړې ده ما زړه بایللی
په تا مې ګرانه! اشنا! زړه بایللی

یوازې زه پر تا مین خو نه یم
تا باندې ټولې دنیا زړه بایللی

زړه به خبر وي زه خبر ترې نه یم
ملګرو! ما دی په چا زړه بایللی

یقین پرې وکړه یاره! دروغ نه وایم
ریښتیا، ریښتیا مې په تا زړه بایللی

لکه د دوو ورځو ګلاب دی مړاوی
ښایي سردار دی په چا زړه بایللی.

۱۳/ ۹/ ۱۳۸۲

له تا قربان شمه ځار، ځار جانانه!
سترګې راواړوه یو وار جانانه!

شي چې ما وته موسکۍ شې کله
سپرلی، سپرلی بهار، بهار جانانه!
نور دې هرڅه په دواړو سترګو منم
خو پام چې ونه کړې انکار جانانه!
خیر دی په خوله به دې نوم نه اخلمه
خو زړګی څنګه کړم قرار جانانه!
ژوند مې کړ تېر ستا د راتلو په تمه
لکه سوالګر ماشوم په لار جانانه!
فقیر ملنګ شومه د تا مینه کې
ګڼې اول ومه سردار جانانه!.

۳/۲/۱۳۸۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

په زړه رنځور په زړه بيمار يمه زه
لمبه، لمبه لکه چينار يمه زه

هر مازيګر دې لار څارم جانانه!
هر مازيګر سترګې په لار يمه زه

بېلتون دې خوب په ما حرام کړ اشنا!
ځکه خو ټوله شپه بيدار يمه زه

د ښار واټو کې ربه! څو به اورو؟
ماما کومک وکړه نهار يمه زه

دا څنګه برند، برند راله ګورې اشنا!
لکه چې هېر دې شوم سردار يمه زه.

۱۳۸۲لړم۲۹

ژوند کې ايله مې يو ښه کار وکړلو
يار ته د مينې مې اظهار وکړلو

بلا بلا مازيګري جانانه
ستا د راتلو مې انتظار وکړلو

خدايږو که روغ شمه ملګرو بېرته
جانان په ما د زلفو وار وکړلو

هېڅ ارام پرې اينبي نه يو موږه
هر چاپه موږ له شا ګوځار وکړلو

هغوی اوس ژاړي سر تندي ټکوي
په ښکلو هر چا چې اتبار وکړلو.

۲۴/۹/۱۳۸۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه کې مې سندره وه ټپه راغله
هسې مې بس خولې ته ستا نامه راغله

بیا به ګودر وسوځي لمبه به شي
بیا مازیګری شو بیا لمبه راغله

ستا د شوخ نظر د تابه نه یمه
ځکه مې پر مخ باندې خوله راغله

هیڅ اثر یې ستا په زړګي ونه کړ
اوښکه مې هر څو که په لېمه راغله

ما ویل ګني ګرانې پسرلی شولو
ستا له لونګینه چې وږمه راغله

مړ به شمه، مړ به شمه مړ سردار
چرته که په خولې دې ګرانې نه راغله.
۱۲/۸/۱۳۸۲

یاد

صبرمې نه شي نور اقرار کومه
یار ته د مینې مې اظهار کومه

که پرې په دار شمه پروا نه کوي
ذکر د نوم به دې په جار کومه

خوله درنه اخلمه که څوګناه وي
دغه ګناه زه ګناهګار کومه

ته ترینه څو وارې یې ښکلی یاره!
څله صفت به د بهار کومه

وایمه لپه کې اوبه که راکړې
هر مازیګر دې انتظار کومه

بیا که مې وژني که پرېږدي مې خلک
د مینې غږ مې په دلدار کومه.
۵/۷/۱۳۸۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

لړه مې نه کړه ماهمه زندګي
ستا په نامه مې ياره کړه زندګي

انګار انګار ، لمبه لمبه سکروټې
له تا بغير مې ياره ده زندګي

لکه سوالګر ماشوم په لاره زما
ستا انتظار کې ياره شوه زندګي

ما ته له تا بغير ممکنه نه ده
ګرانه اشنا يوه شېبه زندګي

موږ پښتنو تېره جنګونو کې کړه
خپله يوه، يوه لحظه زندګي.

۱۳۸۲ لوی اخترشپه

یاد

زما د زړه خبر ايله دې وکړه
چې يه قربان سره ټپه دې وکړه

زه دې په برندو کتو پوه نه شومه
انکار دې وکړلو، که ښه دې وکړه

زما زړګی دې له ګوګله يوړو
چې رنګه بنګه شوې نخره دې وکړه

خلک دې واړه کړل خبر جانانه!
د خلکو مخکې اشاره دې وکړه

زړه به مې وچوي ياره مړ به شمه
بلا دې واخلمه که نه دې وکړه

د اننګو سرخي دې لازياته شوه
ياره چې ما باندې غوسه دې وکړه.

٦/٢/١٣٨٣

(c) ketabton.com: The Digital Library

تنهایۍ مې زړګی وخوړ صنم راشه
کله کله خو زموږه په چم راشه

چې زموږه سوې ساندې در په زړه شي
بوشه! تا باندې هم داسې ماتم راشه

زه به سل قدمه ستا په لورې درشم
خو ته ګرانې زما لور ته قدم راشه

چې مینو لره غم پیدا کوي څوک
د هغو په کور خاونده لوی غم راشه

زه سردار خو دې همېش در کې ولاړ یم
یو ورځ خیر دی کنه یاره ته هم راشه.

دلته کې مه ودرېږه، شو به مختوري یاره
د کلي لار ده کنه، خلک راګوري یاره

موږ مېنان غریبان ، خود به ځارۍ کړو ورته
دا ښکلي ، ښکلي خو تل، ښکلاوې پلوري یاره

ذکر پرې کومه مدام، راځنې څنګ به شي هېر
وایه ستا د نامه، دغه څو توري یاره

پرې چې خبر شي خلک، د چا پروا مه کوه
مینه په غټ زړه کېږي، نه په کمزوري یاره

خلک خوبونه کوي، دي ناخبر له غمه
زه شپه رڼه تېروم، شمارمه ستوري یاره

دا ښکلي، ښکلي څرکه! در ځنې مړ مې نه کړي
موږ یو کمزوري خلک، دوی دي سرزوري یاره.

دخاطر په لیکه

چې نه زړګی یاره نه خوله راکوې
وایه ظالمه راله څه راکوې

څنګه یې ومنمه ته ووایه
له ما زړه وړې ماله یې نه راکوې

زه خو له تا ځنې شراب غواړمه
ولې اشنا! راله اوبه راکوې؟

څه د میاعلي صیب لېونی خو نه یم
چې د خوږو پرځای ترخه راکوې

نوري باني دې ګراني نه منمه
داځل به خامخا ته خوله راکوې

۱۲/۴/۱۳۸۰

له یو شعر نه په الهام

له نعمتونو نه د خدای دی کنه
دا پسرلی خو پسرلی دی کنه

له ښایستونو دنیا ډکه ډکه
خوشحال ، خوشحال هر یو سړی دی کنه
ماته ګران دي ماته یو دي واړه
دا پېښوری که کابلی دی کنه
ماوې که وربځو کې سپوږمۍ پټه ده
دا خو دې خور په مخ پیکی دی کنه
د تا د مړو سترګو کاته جانانه!
ماته هم ژوند دی هم مرګی دی کنه
له ده نه پام چرته خفه چې نه شې
سردار خو یاره لېونی دی کنه

۱۳۸۱ غویی ۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړګی مې ګیر د یار په سترګو کې دی
زما تقدیر د یار په سترګو کې دی

خوله مې شي ګونګه سترګې رډې پاتې
بلا تاثیر د یار په سترګو کې دی

زه یې چې بند په بند ترلی یم پرې
هغه ځنځیر د یار په سترګو کې دی

زه یې خبر له خپل انجامه کړمه
د ژوند تفسیر د یار په سترګو کې دی

اوس یې خلاصون ترېنه سرداره نشته
زړه مې اسیر د یار په سترګو کې دی

۱۳۸۲ وری ۱۲

ته چې بنګړو ته ورکړې شرنګ دلبره
قسم دی ما به کړې ملنګ دلبره

دا خو اثر ستا د کتو دی ګڼې
ما نه شراب ثښلي، نه بنګ دلبره

د ښار د ښکلو خوی دې واخستلو
لکه موسم بدلوې رنګ دلبره

د دې دنیا دا واړه ښکلي، ښکلي
چرته کېدی شي ستا په رنګ دلبره

ستا له ښایست ستا له ښکلا عاجز دي
دا واړه ښکلي غنمرنګ دلبره

فقیر ملنګ دې لېوني سردار ته
ورکړه د سرو شونډو قلنګ دلبره

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲۲/۲/۱۳۸۳

لکه توتي مینا خبرې کوي
داسې زما اشنا خبرې کوي

دا یو عادت زموږ ملګرو کې دی
چې ترې جدا شې بیا خبرې کوي

ښه پرې پوهېږو چې هیڅ هم نه کوي
تش په نامه پاچا خبرې کوي

عمل یې ګوره دې ته مه ورګوره
چې په ممبر ملا خبرې کوي

څرک ته به څنګ خلک یاغي نه وایي
چې د ښایست ښکلا خبرې کوي

۵/۲/ ۱۳۸۲

سرې سکروټې شي لمبې شي اشنا سترګې
چې د تا په لور کږې شي زما سترګې

مېنتوب کې دا عجیب غریب عادت دی
هېڅوک نه ګوري ړندې شي بینا سترګې

د هغه هېرول ګران دي په ژوندون کې
چرته یو ځل چې خوږې شي په چا سترګې

په زړګي دې هیڅ اثر نه کا دلبره
که هرڅو له ژړا سرې شي زما سترګې

داسې زر، زر آینې ته مه ودرېږه
هسې نه چې درپسې شي د چا سترګې

۲۲/۴/۱۳۸۲ - کابل خیرخانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساعت ، ساعت شېبه شېبه پښتانه
کوي يو بل سره جګړه پښتانه

د خير ته نه دي خو د شرکارو ته
تيار له څېر مې دي همه پښتانه

دنيا يې سيل کوي له ورايه ګوري
په اور کې وسول ، شول لمبه پښتانه

دې جنګ جګړو دې پرد پسې خاوندده
بدرنګ ، بدرنګ کړل ښايسته پښتانه

بس د يو څو روپو لپاره مدام
سره يو بل وژني ساده پښتانه

۳۰/۲/۱۳۸۲

له ما دې ژوند ، له ما دې شور وړی دی
تا چې زموږ له کلي کور وړی دی

شي به لمبې له شنه ګودره پورته
جنې له ځانه سره اور وړی دی
تا دې د مرو سترګو په مړاوي نظر
ياره زما د زړګي زور وړی دی
تا پسې ډېرو ژړا ګانو ياره!
زما د دواړو سترګو تور وړی دی
له ما ارام، له ما نه خوب جانانه
د تا د شنو بنګړيو شور وړی دی
لکه چې وژني يې په دار يې ځړيځ
سردار يې ستا د عشق په تور وړی دی

* ځړي: ځړوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

پروا مې نشته د انجام جانانه
مینه کې چا کړی دی پام جانانه

ستا په لیدلو نه لیدلو څه شي
په مادې پورې دی الزام جانانه

ته مې هم نه شولې شریک د ژوندون
هم دې له ما یوړو ارام جانانه

په مخ دې تورې زلفې مه خوروه
خورې مې سکني، سکني مابنام جانانه

بغیر له تانه یې که زه لرمه
شېبه ارام دې شي حرام جانانه

د تا د مینې په تور پربېږده چې شم
زه لېوني سردار اعدام جانانه

خوشحالي واړه دې پرتا راشي
برخه د تا غم دې په ما راشي

کله چې سترګې یاره پټې کړمه
تصویر دې سترګو ته زما راشي

ته چې د بل شولې زما نه شولې
وایه نو څنګه به خندا راشي

څومره خندا له چې خوله جوړوم
هومره مې سترګو ته ژړا راشي

لکه بې روحه تن ته ساه سرداره
کله چې خواله مې اشنا راشي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم دې سپوږمۍ نه هم له لمر جانانه!
ښایست کې وړی دی لمبر جانانه!

پرېږده ښه ډېر چې درته وګورمه
مه بندوه د کاله ور جانانه!

څه درنه کم شول چې غوسه شوې دومره
وایه زما په تش نظر جانانه!

په ځان دې ډېرې ګوتې څله وهې
هسې نه چرته شې نظر جانانه!

ترڅو زړګی دې چې بې لار نه شي
زما زړګی به هم په لار نه شي

تانه بغیر یوه شېبه جانانه
د لېوني زړه مې قرار نه شي

پټه ترڅو به مینه زړه کې ساتم
مانه خو نور جانانه وار نه شي

ورشه د زړه حال ورله خپله وایه
په خطو نه شي په ریبار نه شي

همېش دې خوله باندې انکار وي یاره
هېڅ دې په خوله باندې اقرار نه شي

پرې دنیا وال مو شي خبر له مینې
په یره نه کېږي، په ډار نه شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

یاد

چې ستا نازونه او ادا وینمه
خپل ورکېده له دې دنیا وینمه

چې ستر ګې پرانیزمه هیڅ نه وینم
چې سترګې پټې کړمه تا وینمه

په محبت باندې مې لا یقین شي
چې د رقیب دا ناروا وینمه

زړه به مې ځنګه یاراني ته وشي
یاره چې ستا جفا ، جفا وینمه

که اتفاق په اتفاق ونه کړي
د پښتنو په کې فنا وینمه

یاد

د چا په نام ساقي
راکړه یو جام ساقي

نشه ، نشه مې کړه
یمه نا ارام ساقي

چې شي غمونه مې
لږ څه ارام ساقي

واړه خمونه کړه
تمام ، تمام ساقي

په لېوني سردار
کوه لږ پام ساقي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې ورته وګورم کچه غوندې شي
چې ورته نه ګورم خفه غوندې شي

زما او ستا دغه خوږه یارانه
خدای خو دې نه کړي چې پیکه غوندې شي

چې سترګو، سترګو کې یو بل وینو
زه خو لا ښه یم دا خوله غوندې شي

رڼا یې هرخوا ته د مخ خوره شي
چې زلفې لرې کړي ډیوه غوندې شي

چې پابندي پر دیدن ولګېږي
مینه نو هغه وخت خوږه غوندې شي

چې دې شبیه سرداره! ونه وینم
هغه شبیه په ما لمبه غوندې شي

که هرڅو دې لکه غشي برند کاته دي
خو بیا هم لکه نبات شکر خواږه دي

چې خفه نه شي ښه ډېر قدر یې وکړه
نن مې زړه! دیار غمونه مېلمانه دي

دا سپوږمۍ ده تورو لړو کې ایساره
که پرمخ دې یاره تور زلفان خواره دي

نور کړي مینه، محبت کړي یو تربله
دا چې یو بل سره وژني پښتانه دي

د حمزه په پل مې پل ایښی روان یم
که هرڅو مې قدمونه لاواړه دي

۳۰/۱۲/۱۳۸۳

زلفې خورې مه پرېږده
تورې تيارې مه پرېږده

راله يې وايه اشنا
زړه کې ګيلې مه پرېږده

نن يې ښې ډېرې وکړه
بيا له بانې مه پرېږده

ترپا يه راوړه ساقي
ډکې پيالې مه پرېږده

د يارغمونه مې خوري
ما بې نشې مه پرېږده

۲۲/۸/۱۳۸۳

ماته چې خواږه ګورې
کار به راله وګورې

ولې مې خون اخلې ته
ولې راته مړه ګورې

يوځاى يې روغ نشته دى
کوم ځاى مې د زړه ګورې

لږ خو سر را وباسه
څو به ته له وره ګورې

سترګې خو دې شته کنه
حال د سردار نه ګورې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته مې يار شه ما دې يار کړه
ليونو کې مې دې شمار کړه

ته مې نه شوې خو ما هسې
زندګي له تانه ځار کړه

همېشه دې په خوله دا وي
همېشه وايې چې وار کړه

ته را نغلې خو ما ستړې
ستا د کلې کوڅې لاړ کړه

چې له حاله مې خبر شې
خدای دې ماغوندې بيمار کړه

خوښه د زړه وه اشنا ، پته نه وه
چا له مې ورکړلو دا پته نه وه

قسم دی سم لکه د اور سېزل کړي
ما له خو ستا د ادا پته نه وه

قاصده! دروغ دې وي ګودر کې به وي
هلته خو هېڅ د ليلا پته نه وه

له محبت نه وړاندې روغ ومه زه
د لېوتوب د بلا پته نه وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

یاد

کاشکې ډولۍ نه دې ړومبی مې جنازه پورته شي
خیر که په کلي کې بیا دغه اوازه پورته شي

د بېلتانه له ډېره درده، ډېره سوخته یاره!
لکه تنور له سوي زړه نه مې لمبه پورته شي

دا خوشحالي مه بوله، اوج مې د غمونو بوله
چې کله، کله مې له خولې ځنې ټپه پورته شي

دا جدايي به مې اخر درځنې مړ کړي یاره
خولې نه یو ورځ به مې د وینو فواره پورته شي

۱۳۸۴ دلوی اختر دریمه شپه

یاد

ما باندې څه داسې اثر شوی دی
سترګو نه مې خوب مرور شوی دی

بیا یې څه اورېدي چې مخ اړوي
بیا خدایږو د چا په خبر شوی دی

دا خو د جانان له مخ رڼا خېژي
ما ویل ګڼې لمر دی سحر شوی دی

نن به درنه خوله اخلم یوازې یې
نن راته دا وخت میسر شوی دی

ستا دغم له لاسه ګرانه یاره څرك
دښتو او رغو باندې سر شوی دی

۱۳۸۴ کب ۲۲

څه د حمزه څه د خاطر خواږه دي
زما غزل کې د خیبر خواږه دي

زه خو یې فرق هډو کولی نه شم
خلک د لر او هم د بر خواږه دي

هسې پرې ځان خو خلک نه وژني څه
دا ښکلي، ښکلي خو کاپر خواږه دي

زما په خوله کې لا تر اوسه پورې
د تا د سرو شونډو د سر خواږه دي

۱۳۸۳/کب/۱۹

خلك به كړي مړه ګوره
ستا مړاوي كاته ګوره

زړه زما بې واره شو
سترګو لاندې مه ګوره

مړه كاته مې نه دي خوښ
نيغ راله راوګوره

ظلم كوه خير دی خو
حال ته مې هم ته ګوره

حال مې د زړه څه پوښتې
خپل زړه ته دې وګوره

۱۳۸۴ غوی ۲۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

له یو شعر نه په الهام

کاشکې مې زړه پر چا بایللی نه وی
اوس به زه داسې کړېدلی نه وی

د محبت د مینې زور و که نه
فرهاد به غر چرې کیندلی نه وی

یا چې دا ناز، نخرې یې نه کولی
یا ښکلی یار مې دومره ښکلی نه وی

که یې له پایلې نه خبر وی نو ما
ما به د زړه چرې منلی نه وی

زه لېونی سردار به روغ ګرځېدی
که مې زړګی په تا درغلی نه وی

۱۳۸۵ وری ۱۴

د اباسین یوسفزي په لیکه

په ما څه داسې لېونتوب راشي
چې غېږ دې وګورمه خوب راشي

در پسې ډېرو شوګېرو نه زما
یاره! په سترګو کې پړسوب راشي

لکه هوسۍ په لار تړپونه وهي
چې جنکۍ په پېغلتوب راشي

چې روایات د وصال خنده نشي
کاشکې دوران د ماشومتوب راشي

دی د مودو شوګیر وهلی سردار
ستا په زنګون که ورله خوب راشي
۱۳۸۴ مرغومی ۲۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغه له نازو ادا جوړه جنۍ
مه کړه خاوند چې شي ناجوړه جنۍ

ښه درته وې مې مازیګر دی کنه
اوس دې دا سره لاسونه مروړه جنۍ

زما د زړه برج یې را ونړاوه
ده د منډېښ امیر کروړه جنۍ

چې لږ زما په حال دې رحم راشي
خدای خو دې تا هم کړي ناجوړه جنۍ

خپله هم سپینه، زړه یې هم دراخله
سمه له واورې نه ده جوړه جنۍ

۱۳۸۵ زمری ۳۱

د یو شعر په تضمین

نه مې کړې ښکل نه مې کړې خپل ښکلیه
لاړې د بل شولې د بل ښکلیه

ته زندګي، ته زندګي یې زما
ته مې اجل ته مې اجل ښکلیه

په کې به ځان ته خامخا وویني
که واورې ته زما غزل ښکلیه

پرې چې په جام د شونډو خوله دې کېږدم
تندې اخیستی یمه جل ښکلیه

له پښتني حسن دې ځار شه سردار
پښتون پښتون، شډل شډل ښکلیه

۱۳۸۵ چنګاښ ۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

یاد

یو ورځ ضرور به مې په شر اړوي
زلفې په منځ کې چې دلبر اړوي

ماځوروي، ما کړوي ور باندې
رانه اشنا، اشنا نظر اړوي

په یوه هم جنۍ ونه درېدله
شپه، شپه خپله خبر اړوي

خود به مې زړه نه وینې څاڅي اشنا
چې سره ډولۍ دې په خیبر اړوي

لکه د عمر جل وهلی چې وي
سردار جامونه سر په سر اړوي

۱۳۸۵ غبرګولی ۲

یاد

بیا خو دا زړه هډو زړګی نه شولو
چې بې له تانه لېونی نه شولو

په څو، څو وارې جانان ورتلو
خو زما زړه هډو سړی نه شولو

بلا، بلا خواري مې وکړله خو
ورځنې صبر مې زړګی نه شولو

زما د زړه په جل وهلې دښته
باران ونه شولو سپرلی نه شولو

ورك شه د خاورې په خدمت کې چې څوك
د سپېلنو غوندې لوګې نه شولو

۱۳۸۵ تله ۳۰ مه- جلال اباد

(c) ketabton.com: The Digital Library

محبت دې راله دغه مقام راکړ
چې ساقي ړومبی له ټولو نه جام راکړ

د مجنون غوندې په کانو بدرګه شوم
ستا د چم وګړو دغه انعام راکړ

شي حرام دې په دې ټوله زندګۍ کې
که به ماله ستا غمونو ارام راکړ

بیا تر مرګه به دې یاره احسان مند یم
که محفل کې دې نن چرته سلام راکړ

ځان له غم د ګور کفن کوه سرداره!
د ربیار په خوله یې دغه پیغام راکړ

۱۳۸۵ تله ۲۳

طاقت مې نشي مانه زر* واړوه
مانه دې مړې سترګې نظر واړوه

ته ځه بیا خیردی که ځې ځه جانانه!
خو ما د شونډو په کوثر واړوه

زما د یار شونډو ته هیڅ دې ساقي
خمونه واړوه ساغر واړوه

چرته چې هم ځمه رقیب وینمه
داخل مې خدایه! په دلبر واړوه

۱۳۸۵ غبرګولی ۱۵

*زر: ژر

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته لکه تنکۍ غوټۍ تازه اوسه
تا نه خزان لرې همېشه اوسه

زه په ژړاګانو باندې مړ شم یم
ته له خنداګانو ځنې شنه اوسه

ډکه له خوښیو نه، خوندونو نه
ستا د ژوندګۍ هره شېبه اوسه

زه به درته دا دعا کومه چې:
ژوند دې د ګل نه خو ته غونچه اوسه

یه د لېوني سردار جانانه ته!
لرې خو ولاړه په وعده اوسه

۱۳۸۵ تله ۵

د اباسین یوسفزي پر لیکه

نه دې څه خط نه دې سلام راځي
تشې کوترې ستا له بام راځي

څنګه ته لاړې، څنګ دې فکر وکړ
چې بې له تا ما له ارام راځي

ستا په خاطر په میکده کې راله
ړومبی له ټولو ځنې جام راځي

نن مې را یاد شوې، نن ضرور به ما له
د یوه نوي شعر الهام راځي

د یار له خولې قاصد ویل کلي ته
سردار ته وایه! چې په پام راځي

۱۳۸۵ سلواغه۲۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما له زاهد سره ملتيا ونه کړه
شکر دی ما دغه ګنا ونه کړه

شيخ د خرقې لاندې جامونه وځښل
خو ما يې شاته اقتدا ونه کړه

اوس هم لوايې چې ما څه کړي دي؟
کومه نادوده دې اشنا ونه کړه

څنګ دې په نورو زه اتبار وکړمه
تا په يوې باندې وفا ونه کړه

چې مې زما جانان زما شي څرکه!
چا راله هم دغه دعا ونه کړه
د ۱۳۸۵ کب۱۹مه

وکړه دعا سرداره!
چې شې زما سرداره!

ژوند بې له تا سرداره
نشي له ما سرداره!

نن مې په زړه وربېږي
بلا، بلا سرداره!

پام، چې اتبار ونه کړې
دلته په چا سرداره!

د دې ماحول ښکلو کې
نشته وفا سرداره!

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې نه انکار کړي نه اقرار غلی دی
دا څه خبره ده سرکار غلی دی

په دې مالت خدایږو څه غم تېر شوی
ګودر خاموشه دی چینار غلی دی

ښايي مرګي خلاص کړو د ژوند له شره
ژړا يې نه خېژي بيمار غلی دی

څرکه! ناره د اناالحق پورته کړه
بلا موده وشوه چې دار غلی دی

د ۱۳۸۵ المریز د کب لومړۍ

تېره شپه زه په شوګير باندې کړی کړم
خدای اخته زه په دې څه ډول خواری کړم

بیا زه خیر که عمر تېر په ملنګۍ کړم
خو چې ښکل دې یو ځل سرې شونډې غوټۍ کړم

هسې نه چې قد قامت زما بدرنګ دی
محبت کې روستو پاتې غريبۍ کړم

دا خو ستا له غمه ځيرې ګرېوان ګرځم
هسې نه چې دا کارونه له مستۍ کړم

۱۳۸۲ وري ۱۸ مه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تېرو شپو مې سحر داسې نه و
پيکه به و خو مګر داسې نه و

دا کوم بدرنګ وربانديې کوډې کړې
دلبر، خو داسې، دلبر داسې نه و

بلا مستي وه، بلا شور و پکې
غلی خاموش، مازيګر داسې نه و

ښار کې به هم جونې اوبو له راځې
خو دا بمبه ده ګودر داسې نه و

دا خو په مور باندې ودان شو کنه
ګنې پخوا پېښور داسې نه و

۲/۱۲/۲۰۰۷

ياد

چې مېن شو لېونی شو
سردار اوس ايله سړی شو

ته يې نه شوې، خو دی خپله
له خپل ځان ځنې پردی شو

اوس له خلکو لرې ګرځي
اوس د غرونو غرڅنی شو

ستا غمونو په دې حال کړو
ستا غمو کې لېونی شو

هيڅ په هېڅه په ژړا شي
زړه مې دغومره نری شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېوني کېږمه دلداره راشه
مړ شومه مړ له انتظاره راشه

بغیر له تا مې پکې سا ډوبېږي
کلي ته یو ځلي خو یاره راشه

درنه به هېره شي ښکلا د کابل
یو ځل خو ته تر ننګرهاره راشه

مونږه دي هم کړی بلا انتظار
دلته خو هم چرې بهاره! راشه

لکه سپوږمۍ له لمر رڼا اخلمه
ستا په لیدلو نوې ساه اخلمه

ستا په خاطر ستا د مالت د ښکلو
جانانه! هر وختې بلا اخلمه

تا پرېښودی نشم، خو ستا لپاره
دنیا پرېدمه یاره! تا اخلمه

کله چې هم وځم له کوره سحر
یو ځل ضرور د مور دعا اخلمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نور خو بلا یاره! ستړی شوی یم
زه له انتظاره ستړی شوی یم

پرېېږده چې دې غېږه کې دمه شمه
ځی* راکړه نګاره! ستړی شوی یم

زه له دې نه پس کلي ته نه درځم
ډېر پر دغه لاره ستړی شوی یم

ځمه چرته د ښتې ته پنا وړمه
نور له دغه ښاره ستړی شوی یم

کله خو هم یاره! څه اقرار وکړه
ستا له دې انکاره ستړی شوی یم

*ځی: ځای

ځله راګورې څه کول غواړې
جوړ په نظر مې قتلول غواړې

نور دې هم ظلم ته زور ورکړه اشنا
که مې پاګل، پاګل کول غواړې

دا چې په بله رانه مخ اړوې
دا مې زړګی اځارول غواړې

داسې چې ګورې، جوړې څرک جانانه!
له کلي کوره ورکول غواړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

یاد

راله دې زړه، راله زړګی راکړه
که نه وي زړه کې راله ځی راکړه

خوښه دې خپله خو بس ماله یاره
په دغه دواړو کې یو شی راکړه

که لږ نشه شمه او درد مې هېر شي
ساقي پیاله را، کندولی راکړه

ربه! جانان که راله نه راکوې
مرګ، خو مې حق دی، نو مرګی راکړه

۱۳۸۲کب۱۱

یاد

روغ رمټ وي زړه په چغو په فریاد شي
چې اشنا مې کله هم چرې رایاد شي

ستا له زلفو نه کاروان د وږمو راوړي
ستا له کلي چې راپورته کله باد شي

بېرته کړه ورله غمه د یار راوړه
چې کنډر کنډر زړګی مې پرې اباد شي

صدقه به دې په درکې زندګي کړي
که قبول دلېوني سردار مراد شي

۳/۵/۲۰۰۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

شبه حیران شوم چې هغه پرته ده
که نه په مخکې مې ډېوه پرته ده

څنګه جرات وکړمه، خواله درشم
ستا خو په رګ رګ کې لمبه پرته ده

درزا دې رو کړه زړه چې ویښه نه شي
جنۍ مې غېږه کې ویده پرته ده

د دې محل وګړي ټول ویده شول
خو لا یوه کړکۍ ایله پرته ده

۲/۵/۲۰۰۸

زړه دې پوه کړه چې سړی شي
څرګه! نه چې لېونی شي

ته چې راشې خزان لاړ شي
ته چې راشې نو سپرلی شي

خپل جانان باندې یرېږم
هسې نه رانه پردی شي

ټول غمونه رانه هېر شي
یار چې وخاندي موسکی شي

۱۳۸۷وری۱۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

څنګـــه شـــمه چـــې د اور پـــه تـــاو اوبـــه شـــي
داســـې هجـــر کـــې دې يـــاره! زمـــا زړه شـــي

نـــه پـــه مـــال بانـــدې مړېـــږي څـــوک دنيـــا کـــې
نـــه بـــه وږي د ديـــدن چـــرې مـــاړه شـــي

چـــې لـــه يـــاره مـــې لاس وانخلـــې رقيبـــه!
ګـــوره! دا بـــه درتـــه بيـــا چـــرې ښـــه نـــه شـــي

ســـتا لـــه غمـــه ســـردار ټولـــه شـــپه شـــوګير و
لـــږ يـــې ســـر پـــه زنګـــون پرېـــږده چـــې ويـــده شـــي

۱۲/۱/۱۳۸۷

ټپـــې، ټپـــې دي، ســـندرې دي نغمـــې دي
ســـتا خبـــرې يـــاره! ســـتا پـــه شـــان خـــوږې دي

دغـــه ســـتا د شـــرابي ســـترګو کـــانې دي
راپســـې چـــې اوس د ټولـــو خلکـــو خـــولې دي

دا چـــې ســـوی ســـوی بـــوی مـــې لـــه خـــولې خېـــژي
دا مـــې بلـــې پـــه زړګـــي بانـــدې لمبـــې دي

نور خو خدای شته ښکلي ډېر راباندې ګران دي
خـــو بـــد ېږي مـــې پـــه دې چـــې بـــې وعـــدې دي

زه ســـردار يـــې پـــه لـــومړي نظـــر نشـــه کـــړم
ســـترګې ســـتا څـــه د زړو ميـــو پيـــالې دي
۱۳۸۵لوی اختر لومړۍ ورځ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځومره سوز دی په دې غږ کې ځومره ساز دی
دا د کوم یو لېوني د زړه آواز دی

چې منزل ته رسېده یې هډو نشته
دا مزل د عشق څه دور و دراز دی

دا منم چې ښکلي ډېر دي په دنیا کې
خو جانان مې په دې ټولو کې ممتاز دی

دا چې تل راته نه، نه کوې جانانه!
دا دې قصد دی او که نه دغه دې ناز دی؟

خدای خبر چې دا انجام به یې لا څه وي
لېونتوب د محبت چې بیا اغاز دی
۱۲/۵/۲۰۰۸

غواړمه چې هېر دې کړم، خو نه کېږي
ګورو به اشنا چې روستو څه کېږي

څه وکړم مجبور یم ګنې هر وختې
یاره! ستا لیدلو ته مې زړه کېږي

ښه دی چې په کلي کې ګودر لرو
ښه دی چې زموږ پکې کاته کېږي

زه خو دې نور ستړی انتظار کړمه
وایه کنه کله دې راتله کېږي

هسې نه چې یخ مې درنه ووهي
پټ مې کړه اشنا زما ساړه کېږي
۱۸/۲/۲۰۰۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوندې یې غلي دي نظر خاموشه
خدای خبر ولې دی دلبر خاموشه

ته چې له کلي ځینې تللی یې نو
کلی خاموشه دی، ګودر خاموشه

داسې چې ستا ظلم جاري وي اشنا
یو ورځ به شي مې زړه ځیګر خاموشه

خدایږو د چا سترګو سپېرو وواهه
داسې خو نه و مازیګر خاموشه

ستا بېلتانه په دغه رنځ اخته کړ
سردار ګرځېږي اوس اکثر خاموشه

۸/۷/۲۰۰۸

منمه اور به په شبېه لګېږي
خو په وژو یې زمانه لګېږي

لکه تیرکش دې باڼه داسې یاره
رسا رسا په نشانه لګېږي

ستا د وړې خولګۍ خبرې اشنا
په ما خوږې لکه ټپه لګېږي

هر وختې شنه جوړه کې ګرځه ګلې
تا سره دغه جوړه ښه لګېږي

۱۳۸۵ لړم ۱۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

کاشکې په خوله مې وی زړګی لېونی
اوس به زه نه وی لېونی، لېونی

ستا انتظار کې اشنا ستا نه مخکې
هسې نه را نشي مرګی لېونی

چا سره خپل کوټه نصیب بدل کړم
څه سره ووهم تندی لېونی

دا پېرزوینه هم د تا ده اشنا
چې راته وايي هر سړی لېونی

جانان مې پړه پر غاړه ناخلي وايي
سردار خو و، سردار خو دی لېونی

له یوه شعر نه په الهام

څو که کړم خواري، راله خوب نه راځي
وه سردارولي، راله خوب نه راځي

زه به بوډاتوب کې ربه څه کوم
لاخو ده ځواني، راله خوب نه راځي

ستا د بېلتانه د غم له لاسه زه
ګرځم سودايي، راله خوب نه راځي

ورځ هم زه تمامه ویښه تېره کړم
شپې تر سبايي، راله خوب نه راځي

راشه چې له غم ځنې دې خلاص شمه
وي چې تنهايي، راله خوب نه راځي

25/11/2008

(c) ketabton.com: The Digital Library

بری یې نشته ناکامېږي سړی
مینه کې هر وخت بدنامېږي سړی

د دغه وخت پر ښکلو، ښکلو باندې
بد به کوي چې مینېږي سړی

زما که اورئ سره ښه مه کوئ
ښه سړیتوب کې خرابېږي سړی

په دغه ورځو کې کابل ته مه ځئ
چا راله وې پکې ورانېږي سړی

وخته لوټ شوی وي په دغه ښار کې
څو چې په ځان باندې پوهېږي سړی

منمه ډېر دي خو توپیر یې ګران دی
سړي نه ډېرو کې ورکېږي سړی
26/11/2008

توري پای ته رسي ثنا نه رسي
دې باندې، خو وسه زما نه رسي

څو که دوی ځانونه خدایان ګڼي
وایي دي، خو تا ته الله نه رسي

شپه چې د چا ګور کې مقرره وي
هغه له بېګا تر سبا نه رسي

کوږ بار حقیقت دی بې منزله وي
سرته هیڅ یو کار په خطا نه رسي

9/11/2008

(c) ketabton.com: The Digital Library

توکل په خدای کړه راشه
بانه یو شی کړه راشه

په ما بهار راوله
په ما سپرلی کړه راشه

یا خو مې روغ او یا مې
سم لیونی کړه راشه

بې تانه مرمه اشنا
تم مې مرګی کړه راشه

خوله مې خوږه کړه راشه
ماته توبه کړه راشه

ژوند کې یوځل خو یاره!
وعده پوره کړه راشه

د رقیبانو خونې
لمبه لمبه کړه راشه

زړه مې ښه کېږي په تا
ځان راښکاره کړه راشه

بې تا نیمګړی سردار
خولږ پوره کړه راشه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په زړګي مې څه نرۍ شانې درد راشي
چې جانان راځنې کله هم جدا شي

خدای خبر که مې بیا دغه خوب رښتیا شي
لېونۍ په ژوندانه که بیا زما شي
هره شپه زه په دې هڅه په دې هاند یم
چې مې سترګې سره ورشي خو سبا شي
ماته لاره څوك را وښايئ ملګرو
څنګه وکړمه جانان چې مې پخلا شي
هسې زېب دې په سرکو شونډو موسکا کړي
لکه بوټې کې تازه ګلونه وا شي
ته مې لاس په لاس کې واخله چې جانانه!
رقیبان مو په لیدلو ورخطا شي
بیا به څه کړو بیا به څه کېږي سرداره!
که له مینې مو خبره دا دنیا شي؟

دا دې ماته غوړولی جوړې دام دی؟
چې خور کړی دې په مخ د زلفو لام دی

دا مې ستا د نامه توري پکې نغښتي
ځکه خوږ مې تر شکرو هم کلام دی

هیڅ خلاصی د پښتنو ورځنې نه شي
غوړېدلی ورته هره لار کې دام دی

خود غزل به مې له شر او شوره ډك وي
چې اخیستی مې پایزېبو نه الهام دی

خدای خبر که ترینه روغ شمه سرداره!
نړېدلی مې د زړه د خونې بام دی

۲۰۰۸،۱۳،۳۱

یاد

ښه دی چې بیا دې راله نه ونه کړه
ښه دی چې زړه زما لمبه ونه کړه

ته راله تل بلا ګیلې کوې، خو
ما درته ژوند کې هم یوه ونه کړه

ستا په سپېره خولګۍ کې نه ناسته ده
کله دې هم جانانه! ښه ونه کړه

مدام وعده راله د بیا راکوې
چرې دې نغده اراده ونه کړه

دا مې جانان راسره نه و څرګه!
ځکه دې سږ اختر مزه ونه کړه

۲۳/۵/۲۰۰۸

یاد

نن مې دې زړه ګنې خطا ونه کړه؟
چې په راتلو یې درزېدا ونه کړه

ښه یې لیدمه چې یې در کې پروت یم
خو یار له کبره څه پروا ونه کړه

د زړه خبره مو په زړه پاتې شوه
یار هم ونه کړله، هم ما ونه کړه

نن په محفل کې سره ویل یارانو
سردار غزل کې څه بلا ونه کړه؟

۲۹،۱۲،۲۰۰۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته قبوله مې دعا کړې
بېرته يار ربه! زما کړې

دا غوټۍ شولې ګلونه
که جانان مې شونډې وا کړې

زه پرې خوښ يم، خوښه ستا چې
اوس دعا او که ښېرا کړې

دا اوبه د ژوندانه وې
که دې شونډې خوله کې را کړې؟

22/12/2008

داسې چې شور دې پايزېبونه کوي
زړګي به خود زما ټوپونه کوي

ما ترېنه ساته چې ما ونه وژني
قاتلې سترګې دې مرګونه کوي

زما وژلو ته يې اېښې جوړې؟
داسې چې دا اشارتونه کوي

زه يې له غمه شپه رڼه تېره کړم
خو يار بې غمه خپل خوبونه کوي

نور سره يو شول، سره غاړې وتل
پښتانه خپلو کې مرګونه کوي

د ۱۳۸۵ کال غبرګولي ۵ مه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خون به مې واخلي خونخورې سترګې
وارِوه ما نه دې لمبې سترګې

مه شه بې تانه تر سهاره پورې
یوه شېبه که شي ویدې سترګې

خدای دې زموږ مینې ته خیر راپېښ کړي
د چم مالت شوې راپسې سترګې

خدایږو چې ماله هم ژړا راولي
کله چې هم وینم لمدې سترګې

تا کړو ناوخته ګنې ستا لپاره
څرکه! تر ډېره غړېدې سترګې

۱۳۸۷لیندۍ۲۴مه

دا ژوند مې خواله راغی که مرګی راغلی دی
له ډېرې مودې وروسته څوک سړی راغلی دی

ویل دې چې سپرلی شي نو په بېرته به راځې
راځه کنه جانانه پسرلی راغلی دی

لیدو باندې مې کلي کې وړو چغې شروع کړې
هلئ، راشئ، راځئ چې لېوني راغلی دی

نن بیا خدایزده د چا کمبخت کورګی به ورانوي
نن بیا زموږنه کلي ته مرګی راغلی دی

موده وشوه چې هیڅ یې زه له حاله خبر نه یم
نه خط د جانان راغي او نه دی راغلی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځومره چې د بېرې شات خواږه لګي
دې نه دې هم زيات ياره کاته لګي

زه پرې لکه ګل هسې تازه شمه
بوی يې د راتلو چې پر ما ولګي

نور هم بلا ښکلي شته دي خو
څه وکړمه، تا سره مې زړه لګي

تا چې له رقيبه سره وګورم
سوی مې په دې سوي لړمانه لګي

دغه عادت بس دی ياره! ورک که نور
ستا دې «نه» او «نه» سره مې نه لګي

له يوې هندي سندرې نه په الهام

ځومره ښه کار مې وکړ
تاله اظهار مې وکړ

نور مې په وس کې نه دي
ډېر انتظار مې وکړ

سبا راځي به جانان
د ګوتو شمار مې وکړ

ځان له دوکه مې ورکړه
په تا اعتبار مې وکړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

نیمګړې غزلې

د باز محمد عابد په لیکه

د بنګړو شړنګ د رباب ترنګ غواړي
زما زړګی د سترګو جنګ غواړي

دغه ساده دا لېوني زړګی مې
له مانه تل د جانان ځنګ غواړي

د تاپه درکې دې ولاړ جانانه!
سردار د سرو شونډو قلنګ غواړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته چې مې اشنا شولې جانان شولې
خوږ لکه ایمان ته په ایمان شولې

ناسته دې د ښکلو سره وکړله
يه زړګيه! وه زړګيه! وران شولې

کله درله غم چې ديار راوړله
ښايي چې زړګيه بيا ودان شولې

۲/۱/۱۳۸۴

يوه ورځ به مې دا زړه راله کار ګوري
ښه پوهېږم ستا کاته راله کار ګوري

ښکته ښې دي سترګې پام چې پورته نه کړې
ګنې ياره! ستا بانه راله کار ګوري

يوه ورځ به د منصور غوندې په دار شم
يوه ورځ به مې دا خوله راله کار ګوري

۱۳۸۵ تله ۲۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساه مې سوره ده زړه مې رپي، شيمه پاتې نه ده
زړه کې مې ستا د غمو زور حوصله پاتې نه ده

دغه چې نه راځي له ماسره زياتی کوي يار
که نه د نه راتلو يې هيڅ بهانه پاتې نه ده

بغير له تا نه مې ژوندون پيکه، پيکه دی اشنا
بغير له تانه مې ژوندون کې مزه پاتې نه ده

۱۳۸۵ وری ۳

نه غواړمه نور څه ترينه نه غواړم
خدای ځنې يو موټی پښتانه غواړم

دغه مې ارمان دی چې يو ځای شو مونږ
دا د جبر کرښه ورانېده غواړم

جنګ له دغه کلي ورکېده غواړم
سوله امن دلته کې راتله غواړم
۱۳۸۲ کب ۱۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځنګه یې وکړلو منمه، خو بیا هم راغی
شکر، شکر چې په بېرته مې صنم راغی

جوړې مرمه چې په سترګو مې له واره
ستا له تلو سره تیاره او تورتم راغی

چرته هسې یې هم یاد نه کړې جانانه!
تګ دې ووې او په سترګو کې مې نم راغی

په وینښه خو یې څه کړې چې خوبو ته نه راځي
نو څنګه به مې اوښکې سترغلو ته نه راځي

الله دې ورته خیر کړي چې مې څه په جانان وشول
دا ډېره موده کېږي چې اوبو ته نه راځي

ګرېوان به ورله څیرې تر لمن کړمه، خو دا
افسوس چې دا بېلتون زما لاسو ته نه راځي
١٣٨٢ مرغومی١٩

(c) ketabton.com: The Digital Library

تا رانه هله اشنا واړولې
چې دې دنیا سترګې را واړولې

سترګو مې ستا د سترګو تاب رانه وړ
ځکه مې ګرانې له تا واړولې

تا چې زلفانو سره لوبې کړلې
ښه شوه چې خدای په بلا واړولې

نه مې څوك خپل دی پکې، نه مې رقیب دی
ښار دی جانانه! بلا، بلا عجیب دی

دلته د چا، چا قواره ولولمه
دلته مې څوك زړګي ته دومره قریب دی

هغه چې مینه وه، هغه جنون و
دغه هجران سرداره! دا مې نصیب دی

۱۵ لړم ۱۳۸۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوندو نه چې څکه د اشنا کوم
شکر مسلمان یم، بسم الله کوم

ته به یې دروغ ګڼې منمه خو
زه در سره مینه په رښتیا کوم

داسې د رقیب مخکې مې مه رټه
دا یوه غوښتنه زه له تا کوم

۱۵غبرګولی۱۳۸۵

بد به یمه یاره او که ښه به یم
څه به یمه ستا په نظر څه به یم

تل مې په زړګي باندې ورېږي ته
خدای خبر که یاره ستا په زړه به یم

یو ځل خو مې خیردی خواله راشه ته
څو به ستا یادونه وي او زه به یم

۱۳۸۳/۱۰/۲۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

سکښی مابنام دی ګلې، څه بېرته کورته درومه
په ما الزام دی ګلې، څه بېرته کورته درومه

د پښتنو کلي کې، مینه ممکنه نه ده
مرګ یې انجام دی ګلې، څه بېرته کورته درومه

په لوڅو پښو باندې مزل دی په ازغنه لاره
عشق نا ارام دی ګلې، څه بېرته کورته درومه

۲۱/۱۰/۱۳۸۳

بلا دې واخلمه بلا مازیګر
وم دې په تمه تر قضا مازیګر

د کلي لار ورله ثارمه څکه
راله نېټه ایښې اشنا مازیګر

ښه راله وګوره دیدن مې وکړه
خدایږو که راشي داسې بیا مازیګر

۲۷/۱۰/۱۳۸۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوم چې کله خبرې هسې
راځي مې خولې ته سندرې هسې

شولې زلمی، شونډې دې تورې شوې
لکه ګورګورې ، ګورګورې هسې

مشر کورونه ، کورونه جوړ کړل
ګرځي بې وسه ، سوالګرې هسې

۸/۱۱/۱۳۸۳

نو به خود په دوزخې باندې یادېږي
پښتانه چې په پښتو باندې شرمېږي

پښتانه هم څه عجیبه مېړني دي
ورونه وژني خو پردو باندې زورېږي

یو کې بقا یو کې فنا د پښتنو ده
یا یو کېږي به دا قوم یا به ورکېږي

۷/۱۱/۱۳۸۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه درکړمه وايه اشنا څه لرم
خوار غريب سړی يمه هېڅ نه لرم

ته يې که منې نو له تا ځار اشنا
ډک له مينې ، مينې، مينې زړه لرم

هسې که بېلېږې ګرانې خير دی خو
توان دې د خپګان جانانه نه لرم

شېبه له مانه سترګې مه اړوه
خير دی جانانه سترګې مه اړوه

ژوند مې د تا مړاو کتو کې نغښتی
مرم بې له تا نه سترګې مه اړوه

په ما شېبې د ځنکدن دلبره
چې شي اسانه سترګې مه اړوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوائې سترګو مې نه زما زړګي ژړلي
در پسې ډېر جانانه ما لېوني ژړلي

دلته په هر مالت کې غم تېر شوی
دلته دې هر يوه سړي ژړلي

ستا بېلتانه کې ما سردار لېوني
بلا، بلا مازيګري ژړلي

خواله مې چې کله هم هغه رائحي
ما باندې نازکه شان خوله رائحي

غم له دې زه دومره هم خفه نه يم
کور له د پښتون مدام مېلمه رائحي

دغومره نو ژر مايوسه کېږه مه
ژوند کې خو اشنا سره توده رائحي

(c) ketabton.com: The Digital Library

توتې

اوس به نو زه او جانان څه پلمه کړو
چې ګودر نشته دی چینار نشته دی
دلته مودې وشوې خزان دېره دی
دلته مودې وشوې بهار نشته دی
راځه د ښکلو مینه پرېږده اشنا
زړه په دوی باندې اتبار نشته دی
هغوی به څنګ سپرلي ته وخندېږي
د چا چې ورور د چا چې پلار نشته دی
د خدای خاطر وکړه جانانه راشه
ماکې نور وس د انتظار نشته دی
یا خو جانان باندې اثر نه کوي
یا خو زما غریب ازار نشته دی
خلاص به شې یاره ترې سودا مه کوه
یو ورځ به واورې چې سردار نشته دی

۲۰/۴/۱۳۷۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا یادونه تېرې زرکې
زما زړه رڼه چینه ده

نیم زړګی مې پسې نشته
لېونۍ رانه خفه ده

شنه لوګي تري پورته کېږي
زړه زما کړې لمبه ده

رڼه کړې مې ستا یاد کې
یاره ستورو سره شپه ده

دغه څو ټکي چې لولئ
دا زما د ژوند کیسه ده

ما سردار ده خپله کړې
لاړ غزل کې د حمزه ده

۲۱/۱۲/ ۱۳۸۳

خدای ته زما دغه دعا ده یاره!
حسن دې ګل شه خو ته ګل چې نه شې

د چا د غیرو خبرو نه منې
دومره ساده دومره پاګل چې نه شې

یاره! د ښار د خلکو رنګ وا نخلې
لکه موسم بدل، بدل چې نه شې

په ما کې تاب هسې هم پاتې نه دی
سترګې دې وارووه قاتل چې نه شې

دغه ښېرا به درته کوم سرداره!
چې زما نه شولې د بل چې نه شې

۱۳۸۴ کب ۲۷

خدايږو كه څوك راباندې اوښكې توی كړي
زه د بې كسه سړي مړی يمه

رانه جلال او جمال دواړه لاړل
زه د افغان د كاله غړی يمه
ته مې تكميل يې خواله راشه زما
بغير له تا ياره نيمگړی يمه
چې دې نړۍ كې دې تر ټولو روستو
زه د يو داسې قام وگړی يمه
د وخت حالات كه مې لږ پرېږدي ارام
زه راشين كېږمه ، زه زړی يمه
زه مخكې ښكلی وم، بدرنگ خو نه وم
زه په دې رنگ حالاتو كړی يمه
خاونده! ته مې مدد گار شې گنې
لكه خسړی اوبو وړی يمه

۱۳۸۵ غويي ۲۰مه

كله كه هم زه څه خبره كوم
نامه مې ستا د ژبې سر ته راځي

صبر مې خلاص شو گلې راشه كنه
اوښكې ترڅو به مې ټټر ته راځي

څو انتظار به كوم څو پورې زه
څه وخت به دا لېونۍ ور ته راځي

تانه غمونه دې هم ښه دي اشنا
كله نا كله، خو چكر ته راځي

هرڅه كې وينمه سردار لېونی
هرڅه كې دی زما نظر ته راځي

ستا په محبت کې مې
هسې نوم بد نام شولو

ته مې په لاس رانغلې
عمر مې تمام شولو

خيرې ګرېوان ګرځمه
دغه مې انجام شولو

پورې په ما ستا د عشق
تور شولو الزام شولو

عشق کې دې سردار اشنا
لاړلو ناکام شولو

۱۳۸۴ زمرى ۲۶

ستا کتو په زړه سوری کړم
ستا کاته راته ښه نه شول

تېرو بېر مې له زړګي نه
ياره ستا غنې باڼه شول

ستا غمونو کې جانانه!
ټول هډونه مې وراسته شول

جوړې مرمه چې ياران مې
داسې يو، يو را په زړه شول

تا به ما ته جوړ کاته چې
خلک تا ته په کاته شول

يو دې زه له غمه وينې يم
نور تمام خلک ويده شول
۱۳۸۵ تله ۲۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ځل مې زړه دی چې د یار پشانې وژاړمه
ګوندې که دی لکه زما پخلا کوو ته راشي

ښه دی چې څوك خو يې زموږ کوڅه کې اوسي چې دا
د هغو خلکو په پلمه زما ليدو ته راشي

زه يې د يوې شېبې وس نه لرم، خو غم د جانان
راشي زما په زړه کې واړوي مودو ته راشي

ورله ګرېوان به تر لمنې څيرې، څيرې کړمه
دغه رقيب او دا بېلتون که مې پنجو ته راشي

د ۱۳۸۵ کب ۹مه

بيا زندګي خدايه! زه نه غواړمه
بس دی يو ځل مې دا ګنا کړې ده

ورځم د يار کوڅه کې ساه ورکوم
نن مې د زړه سره سلا کړې ده
چې مې زما جانان زما نه شولو
ښايي چې چا راته ښېرا کړې ده
هسې زاهد به مې کافر بولي خو
ما په هر ګوټ کې بسم الله کړې ده
د مينې جنګ کې بری وړم به ضرور
دا ځل مې مور راته دعا کړې ده
ما د حمزه په پلونو پل ايښی دی
ما پيروي د خپل بابا کړې ده
ګوته په خوله به دې ياران شي درته
څرکه! غزل کې دې بلا کړې ده

د ۱۳۸۵ لمريز کال آخره شپه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه دې په زړه کې ڠومره ځی لرمه
دغه سودا زه لېونی لرمه ؟

ستا مینتوب له ټولو لرې کړمه
ګنې زه خپل لرم، پردی لرمه

ښه دی دیدن ته مې د ښکلي جانان
ګودر لرم، مازیګری لرمه

خیر دی که تا یوازې پرېښودمه
زما هم خدای شته، زه هم خدای لرمه

۱۳۸۲/مرغومی۶مه

ستا لیدو باندې مې خولې نه توري تښتي
لکه ووړ ماشوم خبرو کې بندېږم

لکه واوره چې د لمر په تاو ویلېږي
داسې زه دې بېلتانه کې ویلې کېږم

دامنمه چې مې نه شوې، خو جانانه!
دا منې به چې په نوم دې زه یادېږم

لکه خوار مزدور د اوړي په ګرمۍ کې
داسې زه پخپلو اوښکو کې لمبېږم

دغه هسې تصنع ده اصل نه دی
دا چې یاره! د دنیا مخکې خندېږم
۱۳۸۲کب ۱۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته راله خیر ښېرا کوه، خو یاره!
زه به همېش درله دعا کومه

پام چې خورې زلفې راټولې نه کړې
نن دې همداسې تماشا کومه

ته زه منم چې جفاګانې کوې
خو زه به تا سره وفا کومه

چې مې له غم دنیا خبره نشي
زه په ژړا کې هم خندا کومه

۱/۲/۱۳۸۷

ته چې نه یې، نو زما هم مزه نه وي
ته چې راشې، نو زړګي ته سکون راشي

هغه هم به زما مینې ته حیران شي
که دنیا ته چرې بېرته مجنون راشي

لکه ووړ ماشوم مې زړه راته ژړېږي
ستا له تلو سره پرې داسې جنون راشي

زړه مې غواړي چې یې زړه ته رانږدې کړم
کله هم چې چرې مخ ته پښتون راشي

۷/۲/۲۰۰۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

خزان وهلی یم نیمزالی گل یم
زه د بهار په تمه شپې تېروم

زه لېونی په خپل ژوندون تنګ شوی
ستا د اقرار په تمه شپې تېروم

چې یې په خیال خاطر کې هم نه راځم
د داسې یار په تمه شپې تېروم

۲۰/۲/۱۳۸۴

د یو چا ژړا په تاثر

ته چې خاندې نو زه هم له خندا شین یم
ته چې وژاړې نو ماله ژړا راشي

که هرڅو یې زه ښېرا ته جوړومه
خو په خوله مې درته یاره! دعا راشي

زه ځه خیر که پرې اخته یمه جانانه!
خو خدای مه کړه چې غمونه په تا راشي
۲۰/۵/۲۰۰۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یو چا خندا په تاثر

زه ځه خیر دی که له غمه ځنې مرمه
خو ته یاره! خنداګانې خوشحالي کړه

دا د ښکلو وظیفه ده، دا یې کار دی
ته هم ګلې! وفا پرې بې وفايي کړه

اوس کړېږه، اوس ژړېږه لېونیه!
تا ته چا وې چې د ښکلو دلداري کړه
۲۲/۵/۲۰۰۸

زما خو ستا هېرېده وس کې نه دي
کاش کې مې ته له زړه بهر کړې یاره!

لکه چې زما د قتلولو اراده دې کړې
دا چې په مړو سترګو نظر کړې یاره!

اور شي راپورې چې رقیب ته کله
دا سپین مړوند په لاس کې ورکړې یاره!
۲۲/۵/۲۰۰۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

یاد

ځله یې کانو باندې ولئ خلکه
درته به وکاندي ازار لېوني

خواله یو ځل پېښه راوکړه ګنې
کړي به مې یاره! انتظار لېوني

لاړو میاعلي صیب کې یې وتړلو
مینه کې ستا شولو سردار لېوني
۱۳۸۵غبرګولی۳مه

یاد

چې ستا ځوانۍ ته ګورم
میو ته زړه مې کېږي

توبه مې کړې منم
خو صبر نه مې کېږي

غېږ کې مې پټ کړه ګلې
ساړه، ساړه مې کېږي
۱۳۸۵غویی۲۸مه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مـا لېـونی بــه کـړې د خــدای لپـاره
دومــره پــه زيــر لېــونی مــه راګــوره

خلـك شـکي دي هسـې پـوه چـې نـه شـي
هــر وختــې تــه لــه بلــی مــه راګــوره

زه لېـونی سـردار يــې تــاب نـه لـرم
داســې پــه برنــدو جنــی مــه راګــوره

۱۳۸۵غويي۲۸مه

ژونــــد کــــې پــــه تــــا جانانــــه
ســــره تــــوده رامــــه شــــه

چــــې شــــم جــــدا لــــه تانــــه
داســــې شــــېبه رامــــه شــــه

زه خيــــر دی مــــړ دې شــــم خــــو
پــــه تــــا خولــــه رامــــه شــــه

۲۰/۲/۱۳۸۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلک به هرڅه بولي مينه
خو ما ته اور ماته لمبه ښکاري

راسره نشته دی جانان ملګرو
ځکه دا سبر اختر پيکه ښکاري

لکه شبنم وي ياره ګلو باندې
داسې په مخ دې مړه خوله ښکاري
١٣٨٣ کوچنی اختر

څه وخت به راځي پته يې نه لګي
خدايږو چې کوم ځای مې دلبر پرېوتو

وخت دانه دانه کړلو پښتون غريب
څه ترينه لر پاتې، څه بر پرېوتو

هسې به ظاهر خلکو ته هيڅ نه وي
اصل کې رشاد* لکه غر پرېوتو

*: موخه ترې اروابښاد علامه رشاد دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

تا راله مینې نه انکار چې وکړو
زما ویلو ته نو څه پاتې شول

ته یې له ماسره چې ولیدلې
رقیبان ټول ګوته په خوله پاتې شول

ژوند کې مې یو ارمان پوره نه شولو
ټول ارمانونه مې په زړه پاتې شول
۱۳۸۵ لړم ۱۵

اور به دې چم کلي ته پورې کړې ته
نور داسې شوخه داسې شنګه مه ځه

زړه به یې وچوي ګرانې خیږدی کنه
د لېوني سردار له څنګه مه ځه

***

ته چې موسکۍ شې او مړه، مړه وګورې
زما ژوندون سپرلی، سپرلی شي یاره

څه شي، که دې زما په شونډو وواېه
چپه د شونډو کنډولی شي یاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

راځه یو ورځ خو چرته هو هم وکړه
هر وختې نه هم ګرانې خوند نه کوي

چې یې دې وس د پوره ګُولو* نشته
تشه وعده هم ګرانې خوند نه کوي
*پښتوري اصطلاح

***

منم پرې کبر کړې غرور کوې خو
مه کړه خاوند چې درته اور شه حسن

که په دعا باندې مې یاره کېږي
لا دې سېوا شه لادې نور شه حسن

شبنم وینځلي ګل نه ګرانه یاره
ښایسته، ښایسته یې، ښکلی یې ته

لږ خو څه وایه زړه مې چوي جانانه
څنګه خاموش یې څنګه غلی یې ته

***

پام پرې کوه خیر دی ماشوم دی یاره
له ما ببلېږي زړه له تا سره ځي

ستا د بېلتون له لاسه ګرانه یاره
د زړګي وینې مې ژړا سره ځي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وس يې په ما کې هېڅ د زغم نشته دی
رډ کاته که مې ديار که د اغيار وي

روغ رمټ شي چې ته ماته په خندا شې
زړه مې څو که د مودو مودو بېمار وي

***

بيا مې نه خوب وي نه ارام او سکون
خوږه ياره د تا ياد چې کله راشي

ستا د زلفو خوشبويي ځان سره راوړي
ستا له لورې ګرانې باد چې کله راشي

ښکارځنې سترګې يې زما په لور کږې کړې
ښايي بيا لکه چې ښکار زما د زړه کړي

مې خواران چې شراب وڅښي نو نشه شي
ما نشه ديار دمړو سترګو کاته کړي

***

د محبت په اور ستي زړه ته مې
شېبه ارام شېبه قرار وبښه

له تا به نه غواړي نور خوله جانانه
خير دی همدا ځلې سردار وبښه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې ښه دیدن دې وکړم
رالـه رسا وګوره

په یو ځل څه شي یاره
یو ځلې بیا وګوره

۲۰/۲/۱۳۸۴

***

چې یې نه شې پوره کُولی
نو وعدو ته څه حاجت دی

لېونی مې خلک بولي
دا سوغات د محبت دی

۱۸/۲/۱۳۸۴

یاد

له مخ کړه لرې زلفې
زما په زړه تیاره ده

د رڼا څرک نه لګي
ګرانې تیاره، تیاره ده

***

جانان مې غوږ کې راته داسې ووې
ګودر ته مه راځه بدنام نه شې

مین همېش مینه کې سر بایللی
نه چې جانانه ته اعدام نه شې

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاب مې زړګی نه لري
تا ته درکتی نه شم

ډېر ظلم ستم مه کړه
نه چې لېونی نه شم

***

تاله چې وګورمه
شي مې او تر زړګوټی

رانه دي غواړي خولګۍ
غواړي مې شر زړګوټی

تابانه دې ښکلې ده دنیا جانانه
بغیر له تا دنیا بدرنګه ښکاري

په خوله ویل خو څه مهمه نه ده
د زړه حالت د مخ له رنګه ښکاري

***

په تا اوړي په ما کېږي
د خولګیو زکاتونه

ستا د سرو شونډو لذت ته
هېڅ دي هېڅ دي شرابونه

مخ ته پلو دې ګلې سم ونيسه
دچا بدرنګو سترګو ښکار نه شې

هوا سړه ده سيلۍ لګي ياره
په ځان دې پام کړه چې بيمار نه شې

***

زړه به دې يخ شي او که نه ووايه
چې شي مې پورته جنازه ووايه؟

وربانـدې خوله خو دې څه نه ماتيږي
د «نه» پر ځای جانانه! «ښه» ووايه

دا چې شېبه روستو هېڅکې مې نيسي
دا به په زړه د چا وريږمه زه

ته که ډيوه يې رڼاګانې کوي
خو د پتنګ هسې سوزيږمه زه

***

زما پخپل نصيب کې خوند نشته دی
ځکه له تا نه څه ګيله نه لرم

د ژوند اميد مې له پخوانه، نه و
خو د مرګي هم حوصله نه لرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا به د چا سترګې که ښېرې به وي؟
زه چې يې له ياره جدا کړی يم

ما دې تل په شونډو موسکا غوښتې خو
تا ياره! همېش په ژړا کړی يم
۳/۵/۲۰۰۸

***

دغه چې اوس لکه پردی، تېره شوه
يو وخت همدغې به زه زړه ګڼلم

دوست، خو څه خير ملګرو څوک د چا دی
دې خو دښمن هم زه ونه ګڼلم

لکه د پاڼو منځ کې ګل هسې
زېب کوي ګلې دومره ښه په لوپټه کې

شه د پاريس جونې لوګی ورځنې
څومره ښه ښکاري پښتنه په لوپټه کې

***

ما خو دې مينه کې دنيا پرېښوده
ستا دې په ځان دغه اتبار دی که نه؟

راله دې حال د زړګي ووايه ته
ما غوندې ستا هم بې قرار دی که نه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

بنګړي دې مه شرنګوه، مه خوځوه
جوړوي شور، جوړوي شور جانانه!

اوس ګوزاره دلته کې ګرانه شوله
خبر په مونږ شو کلي کور جانانه!

***

څرکه! که غزل دې اشنا واوري، نو
خپله به هم ځانته ښه حيرانه شي

تا خو يې بلا ستاينه کړې ده
مه شه که رقيب دې پښېمانه شي

ځلوريزې

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې څه مې مه لېږه يو څه خو راکړه
که زړګی نه راکوې خوله خو راکړه

شراب د شونډو که دې نه راکوې
خير دی په لپه کې اوبه خو راکړه

***

نه کېږي جانانه هېڅ څه نه کېږي
خوله که راله راکړې وايه څه کېږي

څو که زه د صبر تعويذ وکړمه
هومره مې يې سرو شونډو ته زړه کېږي

۱۷/۱/۱۳۸۴

نوی ژوندون راکوي ساه راکوي
کله چې يار خوله په خندا راکوي

ساقي د تا منت په څه واخلمه
شراب د شونډو چې اشنا راکوي

***

له شوره ډکه له مستۍ ډکه ده
له څومره تاوه لېونۍ ډکه ده

سرور سرور، نشه نشه ده پکې
ګرانې له هر څه دې خولګۍ ډکه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

څوک یې په څه، څوک یې په څه ماتوي
سردار روژه د یار په خوله ماتوي

له ښکلو پام څرکه ګیله ونه کړې
ښکلي خو تل د خلکو زړه ماتوي

***

ګلاب، نرګس، لاله، غاټول ګلونه
هیڅ دې رخسار ته دي دا ټول ګلونه

ته له همه وارو یې ښکلی یاره
څو له دنیا کړمه راټول ګلونه

دا چې ته زلفې په رخسار جوړوې
خدایږو چې ماته ترینه دار جوړوې

ته په نرۍ نرۍ موسکا جانانه
زما په زړه کې نرۍ لار جوړوې

***

ته وا توتي کړي یا مینا خبرې
داسې خوږې دي یاره ستا خبرې

لکه ټپه لکه سندرې یاره
داسې دي ښې لګي په ما خبرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې درقیب مخکې اشنا دې ووې
دا دې له دروغو که رېښتیا دې ووې

شوندې دې ورپېدې پوه نه شومه
ښېرا دې وکړه که دعا دې ووې

***

یار چې کله،کله راله وګوري
زړه مې ځان له ځای د پټېده ګوري

سترګو ته دې ووایه چې ټیټې شي
نه چې راله کار جانانه وګوري

کور مو لرې لاړ اوږده شوه، دیدن ګران شو
بېل مو کلی هم کوڅه شوه، دیدن ګران شو

مخکې ښه و څوک خبر نه وو جانانه
اوس خبر دنیا همه شوه ، دیدن ګران شو

***

له تاقربان شه له تا ځار زما زړګی
پام کوه پام نه کړې اځار زما زړګی

څنګ چې رنګ کړ بابري جومات هندوانو
همداسې رنګ کړ راله یار زما زړګی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړه په رنځ به مې اخته کړې، ته به روغه ګرځې
مړه به زما دژوند ډیوه کړې ، ته به روغه ګرځې

په شوخ نظر به مې دشوخو ، شوخو سترګو یاره
ستې ستې، لمبه لمبه کړې، ته به روغه ګرځې

***

چې خزان کې هم په تمه د سپرلي یو
بیا خو زه او زړه مې دواړه لېوني یو

داسې غلی له ما تېر شو ته به وایې
زه او یار مې سره خپل نه یو پردي یو

ته څه پوهېږې بې له تا زندګي
څنګه تېرېږي یار په ما زندګي

خیر دی که زه په ترورمۍ کې اوسم
خو ستا ، خو یاره! شوه رڼا زندګي

***

ته را واچې روې یاره سترګې مړې
کړې لمبه مې سم له واره سترګې مړې

څه الله دې ترینه وساته که نه نو
قتلول کوي سرداره سترګې مړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خزان سیلۍ لګېږي له بهاره خولګۍ اخلي
خوب کې ګورمه رقیب چې مې له یاره خولګۍ اخلي

ښایي لیک یې دي پر ډډه د اشنا دنامه توري
ځکه هر وخت لېونۍ له دنګ چیناره خولګۍ اخلي

***

له ماښامه ترسهاره، لپې لپې اوښکې توی کړم
ستا بېلتون له لاسه یاره ، لپې لپې اوښکې توی کړم

څو که ډاډ زړګي ته ورکړمه، هرڅو که یې پخلا کړم
خو بیا هم شي ناقراره، لپې لپې اوښکې توی کړم

دوی زړونه ماتوي د زړونو ښکار ته دي پیدا
دا ښکلي ځورولو ته ازار ته دي پیدا

اقرار ور باندې کله هم ونشولو په ژوند
سرې شونډې دې جانانه جوړ انکار ته دي پیدا

۱۳۸۵/۳/۳

***

یاغي زړګی مې هېڅ له ښکلو نه اوري
هر وخت ورګوري له کتلو نه اوري

که دې په میو شي په دار د شونډو
لېونی څرک یې اوس له څښلو نه اوري

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما مينې زما ځانه ښېرې مه کړه
نه چې ولګي جانانه ښېرې مه کړه

مازيګرى دى پام کوه جانانه
نه چې خونه مې شي ورانه ښېرې مه کړه

***

پام کوه جنۍ په بلۍ مه خېژه
شې به لېونۍ په بلۍ مه خېژه

سترګې د دې خلکو درپسې به شي
هر وختې بلۍ په بلۍ مه خېژه

جوړ به کړې پېغور راله اشنا ګوره
بيا که دې را وکتل په بيا ګوره

يوځلې خو هوکړه ياره وکړه ته
بيا د محبت مې انتها ګوره

***

صبر مې نه کېږي ما زر نشه کړه
ما دې د سترګو په نظر نشه کړه

ته ځه بيا خير دى که ځې ځه جانانه
خو ما د شونډو په کوثر نشه کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ثنګه دې جانان کړم ثنګه وکړمه؟
تا چې زه د ځان کړم ثنګه وکړمه؟

زړه خو مې درکړی خو چې ځان اشنا
هم درنه قربان کړم ثنګه وکړمه؟

***

ژوند کې نیمګړی نیمه خوا پاتې شوم
پښتون غریب یمه تر شا پاتې شوم

نور په مریخ، ستورو، سپوږمۍ کې اوسي
زه لاتراوسه پر بیدیا پاتې شوم

نن دې بلا ډېر جانانه! یاد راځي
ثه وکړم په شونډو مې فریاد راځي

خدایږو چې د زړه غوټۍ مې وسپړي
کله چې له پورې کلي باد راځي
۱۳۸۲کب ۱

***

پوره مو ته دغه ارمان کړې خدایه!
جانان زما ما د جانان کړې خدایه!

«چې مې له تلو ځنې جانان پاتې شي»
شروع ښه شرکنده باران کړې خدایه!

۱۳۸۲کب ۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

تا چې ياره! خپل چې دې د ځان کړمه
څه وکړمه څنګه دې جانان کړمه؟

سره هم اثر وربانده نه کوي
څو که ورله ځيرې مې ګرېوان کړمه
۱۳۸۲ مرغومی۱۸

***

د پايزېبونو شور مې خوب وړی دی
زړه کې بل شوي اور مې خوب وړی دی

هسې دې مينه کې بدنام شومه زه
هسې راپورې تور مې خوب وړی دی

زه يمه که ته يې که امير دی
هر سړی يې زلفو کې اسير دی

ته چې ورسره يې نو داچا ويل
ياره چې سردار ګڼې فقير دی

***

څه وکړمه څنګ ؟چې رانه هېر شي يار
تريخ لکه د زهرو شي، ګنډېر شي يار

سره هم نظر رابانده نه کوي
زه يې در کې پروت يمه او تېر شي يار

۲۱/۵/۲۰۰۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

نظر مې هر وختې ستا لاره کې دی
دا ځلې ږدمه درته زړه لاره کې

زړګی مې غواړي، خو مجبور یمه زه
چې درته نشم کړی کاته لاره کې

***

میخانې نه، له شرابو او له جامه زندګي
زمونږه شروع کېږي له ماښامه زندګي

یارانو په محفل کې ستا په نوم راباندې وڅښل
ما هم کړله قربان د تا له نامه زندګي

۱۳۸۵ لړم ۱۵

نه مجبوري، نه نا چاري د ښکلو
بې وفايي ده، بیماري د ښکلو

له ما بدتر به شي که ودې کړله
چرته په ژوند کې دلداري د ښکلو
۱۳۸۵ لیندۍ ۲۳

***

ستا د پایزېبو اوازونه یاره
تبنستوي سترګو نه خوبونه یاره

شه هغه لاره له ګلونو ډکه
چې ته پرې اخلې قدمونه یاره

۳/۱/۲۰۰۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

***

څه ګټل دي، څه بايلل دي
زندګي تلل او راتلل دي

له دې دوه شيبو ژوندون نه
يوه نوره غلا کول دي
۱۳۸۵ لړم ۲۵

***

له ګړنګونو غورځېدلی ښه يم
خو نه له زړونو نه لوېدلی ښه يم

ته خنداګانو باندې مسته ښه يې
زه په سرو سترګو ژړېدلی ښه يم

تر سبا پورې غړېږي زما سترګې
لرې هم نه ويدې کېږي زما سترګې

ستا له غمه او له ډېرو شوګيرو نه
يوه ورځې به ړندېږي زما سترګې

***

نن مې بيا په زړه ورېږي
يار زما په زړه ورېږي

زه به يې خدايږو خو دی
دی مې والله په زړه ورېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه پوهېږم ولې مې سندرو ته زړه شوی دی
تا سره مې یاره! نن خبرو ته زړه شوی دی

ګورو به چې دغه پېرزوینه په ما کړي که نه؟
نن مې د یار سرو شونډو شکرو ته زړه شوی دی

***

په ژوند کې صبر انتظار ملګرو
له مانه نه کېږي دا کار ملګرو

ما ورته کله د زړه حال ونه وې
ما ورته ونه کړو اظهار ملګرو

خدایږو ملګرو مېړنی یمه زه
دومره غمو کې چې ژوندی یمه زه

دا چې دې اوس هم انتظار کومه
دا نو رښتیا چې لېوني یمه زه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هایکوګانې

زما له مرګه وروسته مه ځه هلته
ځکه د یار له دره خاورې زما
یه د سبا نیسمه! پاکې نه کړې

***

شراب له آره داسې نه وو خراب
یو څه خراب و خلکو وښنل ځکه
وربانديې دغه شانې داغ ولګېد

***

اوس یې نو خوښه ده چې
دل ازاري، که دلداري کوي دا
ما خو مې زړه ورله سرداره ورکړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

یاد

ترګل یې هم بدن نازکه دی خو
زه دې خبرې ته حیران یمه چې
سینه کې زړه یې څنګ له کاڼي جوړ دی

****

ښه دی چې خوب دې خراب شوی نه دی
ګنې ما ستا د کاله شاته یاره!
بیګا تر ډېره ویر ژړا کړې ده

***

څه چې مزه ده، ده په همدغه ژوند کې
پاتې سر خوږ دی هسې
راځه چې یاره میخانې ته لاړ شو

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library